

HRAMUL SFINTEI MĂNĂSTIRI HOZEVA LA PATRIARHIE

Vineri, 8/21 ianuarie 2022, s-a prăznuit de către Patriarhie hramul Sfintei Mănăstiri Hozeva, adică pomenirea întemeietorilor ei, Sfinții Ioan și Gheorghe Hozeviții.

Primul dintre ei, Sfântul Ioan, a fost stâlp și far al Mănăstirii, venind aici din eparhia lui, din Mitropolia Cezareei Palestinei. Sfântul Gheorghe a venit din Cipru și a restaurat din temelii Mănăstirea distrusă de perși în 614 d.Hr. El a atras aici mulți Monahi pe care i-a îndrumat, precum și pe mulți creștini.

La pomenirea lor, Egumenul și restauratorul Mănăstirii care a și restabilit-o ca și chinovie, Arhimandritul Constantin, l-a întâmpinat pe Preafericitul Părinte Teofil Patriarhul Ierusalimului cu această cuvântare:

„Pe cei ce s-au nevoit la Sfintele Locuri, în Mănăstirea Hozeva (...) în cântări să-i lăudăm, pe înțeleptul Ioan și împreună cu el pe Gheorghe...” .

Preafericite Părinte și Stăpâne,

Împreună cu cinstita voastră Sinodie,

Sfinții Ctitori ai Sfintei Lavre Hozeva, Ioan și Gheorghe, s-au nevoit aici, desigur nu amândoi împreună, ci fiecare în vremea sa, împreună cu Părinții contemporani lor, cu sinceritate, curăție, dragoste și pace. Mai simplu spus, în unire și bună înțelegere. Virtuți despre care Sfântul Macarie Egipteanul scrie:

„Și astfel poate multa înțelegere, pacea și armonia să-i țină pe toți în legătura păcii și să petreacă toți în curăție, nevinovăție și bună-voința lui Dumnezeu”. (BEPES, Vol. 41, Sf.

Macarie Egipteanul, Omilia III, 21, 31, p. 156).

Și cât de dorită este în zilele în care trăim, Preafericite Părinte și Stăpâne, o asemenea înțelegere, concordie și armonie în Sfânta noastră Biserică Ortodoxă!

Ne rugăm ca, pentru rugăciunile Sfinților Hozeviți Ioan și Gheorghe și cu binecuvântarea Preafericirii voastre, această armonie în cele din urmă să izbândească. Amin.

Ca fii ai Preafericirii voastre, vă urăm bun venit, spuncând: Praznic binecuvântat!”

În continuare s-a săvârșit Privegherea, condusă de Preafericirea Sa, împreună cu care au slujit Înaltpreasfințitul Arhiepiscop al Constantinei Aristarh, Înaltpreasfințitul Mitropolit al Elenupolei Ioachim, Ieromonahul Hrisogon din Mănăstirea Hozeva, Arhidiaconul Marcu și Ierodiaconul Evloghie. Au cântat Ierodiaconul Simeon și Monahii Clement și Daniil și au participat monahi, dar nu și pelerini, datorită pandemiei.

La Chinonicul Sfintei Liturghii, Preafericirea Sa a rostit această cuvântare:

„Moise și Aaron între preoții Lui și Samuel între cei ce cheamă numele Lui. Chemat-au pe Domnul și El i-a auzit pe ei, în stâlp de nor grăia către ei. Căci păzeau mărturiile Lui și poruncile pe care le-a dat lor” (Psalmul 98, 6-8), spune Psalmistul.

Iubiți frați în Hristos,

Iubiți Părinți și Frați,

Duhul Sfânt Care în chip de porumbel a coborât peste Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, când S-a botezat în râul Iordan, ne-a adunat în această Sfântă Mănăstire Hozeva ca să cinstim pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Gheorghe Hozevitul. Strălucit este Praznicul care a trecut, al Botezului Domnului

nostru Iisus Hristos, slăvită este și această zi a Sfinților lui Dumnezeu. Și aceasta pentru că „minunat este Dumnezeu întru Sfinții Lui” (Psalmul 67, 36), potrivit Psalmistului.

Gheorghe cel de Dumnezeu fericit, auzind cuvintele Psalmistului: „Așteptat-am mântuirea Ta, Doamne, și poruncile Tale am iubit. Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale și le-a iubit foarte” (Psalmul 118, 166-167), a părăsit locul nașterii sale, insula Cipru, și a alergat la locul mântuitoarei taine a dumnezeieștii Iconomii. Adică la locul Nașterii, Răstignirii, al Îngropării de trei zile și al Învierii Mântuitorului nostru Iisus Hristos, după cum mărturisește și innograful zicând: „Mormântul Celui pururea viu foarte ai poftit a-l vedea și a te închina lui, înțelepte. Și ajungând acolo, Cuvioase, ai socotit că se cuvine să mori prin nevoință dimpreună cu Cel Ce a murit din milostivirea sa”.

Cu alte cuvinte, fericitul Gheorghe căuta „viața curată și netulburată” a prietenilor lui Hristos, adică a celor din cetatea stătătoare din Împărăția cerurilor (Cf. Evrei 13, 14). El căuta să se îmbrace în Hristos „Care locuiește întru lumina neapropiată” (1 Timotei 6, 16). De aceea a venit în împrejurimile pustiului Iordanului ca să se boteze în Duhul Sfânt, ascultând propovăduirea dumnezeiescului Pavel: „câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat” (Galateni 3, 27).

Tâlcuind aceste cuvinte ale lui Pavel, Sfințitul Fotie spune: „Nu ne îmbrăcam în Hristos și Duhul Sfânt ca și cum ne-am pune o haină pe deasupra, ci ca unii care ne umplem inima și gândurile de lumină și chipul de har”. Cel care își umple inima de lumină și chipul de har devine sfânt. „După Sfântul care v-a chemat pe voi, fiți și voi înșivă sfinți în toată petrecerea vieții, că scris este: Fiți sfinți, pentru că Eu sunt sfânt” (1 Petru 1, 15-16), propovăduiește Apostolul Petru, citând din cartea Leviticului (Cf. Levitic 11, 44) pe de o parte, și ascultând îndemnul Mântuitorului nostru Iisus Hristos: „Fiți, dar, voi desăvârșiți, precum Tatăl vostru cel

ceresc desăvârșit este” (Matei 5, 48).

Trebuie menționat că îndemnul: „Fiți sfinți și desăvârșiți” nu se referă la ființa lui Dumnezeu ci la faptele și lucrările bune și, în general, la toate virtuțile. „Și noi, deși nu putem să fim asemenea lui Dumnezeu după ființă, totuși Îl imităm pe Dumnezeu, dacă devenim mai buni prin virtute”, spune Sfântul Atanasie cel Mare.

„A te înstrăina de toată răutatea, pe cât este cu putință, prin faptă și cuvânt și cuget, curățindu-te de întinăciunile ei, aceasta este cu adevărat imitare a desăvârșirii lui Dumnezeu”, spune Sfântul Grigorie de Nissa.

Următor al acestei desăvârșiri și sfințenii a lui Dumnezeu s-a făcut și Sfântul cinstit astăzi, Cuviosul Părintele nostru Grigorie prin nevoințele sale, ca un alt Ioan Botezătorul, în împrejurimile pustiului Iordanului, la Hozeva, propovăduind prin pilda lui adâncă smerenie a lui Hristos și dragostea lui desăvârșită.

Aceasta o mărturisește și imnograful Bisericii, spunând:

Aflatu-te-a pe tine Mănăstirea din Hozeva dreptar și pildă prea aleasă, ca pe un lucrător de tot felul de fapte bune, lauda Cuvioșilor, înțelepte Gheorghe. Pentru aceea, viețuind dumnezeiește, împreună cu tine, dănuiesc întru toți vecii”.

Cu adevărat, iubiții mei frați, dumnezeiescul Gheorghe s-a arătat cinstită podoabă a monahilor și Mănăstirea sa Hozeva, „loc de sfințenie și mărturisire a pomenirii sfințeniei lui”, potrivit Psalmistului, unde lumina și adevărul lui Hristos, Care S-a botezat în râul Iordan, au călăuzit mulțime de cuvioși și drepti, între care se disting Ioan Episcopul Cezareei și Sfântul Ioan cel Nou din România, ale cărui Moaște nestricate și înmiresmate vădesc credința Apostolilor pescari și mărturisesc Învierea luminoasă a lui Hristos, adică biruința morții Lui asupra morții, stricăciunii și păcatului.

Să ne rugăm Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos ca și noi, care prăznuim pomenirea Cuviosului Gheorghe, să avem parte de mântuitoarea lumină a slavei lui Hristos. Împreună cu imnograful să spunem: „Pe Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu Care cu negrăită înțelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău prin mâncare întru stricăciune, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-se pentru noi credincioșii, cu un gând întru laude Îl slăvim”. Amin. La mulți ani!

După Apolis, Părintele Egumen, Arhimandritul Constantin a oferit masa.

A doua zi, sâmbătă, 9/22 ianuarie 2022, s-a săvârșit Sfânta Liturghie în Cimitirul Cuvioșilor Mucenici Hozeviți, aflat lângă Mănăstire și de curând descoperit, unde s-a ridicat și un paraclis spre pomenirea lor de către Părintele Egumen, Arhimandritul Constantin. Mai sus este redată icoana Cuvioșilor Mucenici și a paraclisului.

Din partea Secretariatului General

ÎNMORMÂNTAREA ARHIMANDRITULUI AGHIOTAFIT EVSEVIE DAGALAS

În dimineața zilei de sâmbătă, 2/15 ianuarie 2022, Arhimandritul Aghiotafit Evsevie Dagalas a adormit întru Domnul. Binecuvântatul nostru frate a fost găsit mort în chilia sa de către Părintele Dragoman, Arhimandritul Matei.

Înainte de această dimineață, răposatul a mers la biserica monahală a Sfinților Constantin și Elena și a condus cântarea bizantină pentru praznicul Odovaniai Crăciunului, iar joi

seara a fost văzut la Biserica Sfântului Mormânt la Liturghia Tăierii împrejur a Domnului și a Sfântului Vasile cel Mare.

Slujba de înmormântare a avut loc sâmbătă după-amiază, la ora 15:30, în paraclisul închinat Sfintei Tecla, fiind săvârșită de Preafericitul Părinte și Patriarh al Ierusalimului Teofil împreună cu toți Arhiepiscopii Patriarhiei și numeroși Părinți Aghiotafiți. La slujbă au participat monahiile Patriarhiei și laici din rândul credincioșilor vorbitori de limbile rusă și arabă, precum și Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras.

Necrologul a fost rostit de Părintele Secretar General, Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, după cum urmează:

„Preafericirea Voastră, Părinte și Stăpâne,

Înaltpreasfințiți Arhiepiscopi,

Excelența Voastră, domnul Consul General al Greciei,

Cuvioși Părinți și Frați întru Hristos,

După ce recent am prăznuit Mitropolia sărbătorilor, sărbătoarea Crăciunului, la Betleem și în Frăția noastră Hagiotafită, iar ieri am sărbătorit Tăierea împrejur a Domnului și pomenirea Sfântului Vasile cel Mare, împreună cu începutul Noului An civil, cu mare tristețe și durere în suflet astăzi, sâmbătă, când îl pomenim pe Sfântul Silvestru Papa de la Roma și pe Sfântul Serafim de Sarov, am aflat că fratele nostru, Arhimandritul Evsevie, a murit subit în chilia sa. Ultima dată când l-am văzut, cânta la Biserica Sfinții Constantin și Elena, la sărbătoarea Odovaniai Crăciunului.

Tristețea noastră la această plecare bruscă și despărțire poate fi mângâiată de Domnul nostru Iisus Hristos, Care a murit ca om pe cruce și a înviat din morți. Numai în El și în învățătura Sa găsim vindecarea inimilor noastre zdrobite.

Încurajați astfel, îi oferim fratelui nostru răposat cele stabilite prin slujba de înmormântare a Bisericii și cinstea pe care i-o atribuie Frăția noastră. Arhimandritul Evsevie s-a născut în Achladochori de Siniki din Serres într-o familie evlavioasă și a venit la Școala Patriarhală la o vârstă foarte fragedă. După absolvire, s-a alăturat Frăției Aghiotafite ca monah și a studiat cu sârguință, excelând în limba greacă și în tradiția bizantină a muzicii. După ce a fost hirotonit diacon și mai târziu preot, și după ce a primit titlul de Arhimandrit, a fost trimis să studieze Teologia la Școala Teologică din Leningrad, în Rusia, unde a excelat în limba rusă.

Când s-a întors la Ierusalim, a slujit cu râvnă și devotament în diferite slujbe ale Frăției, la Biserica Sfântului Mormânt și la Bazilica Nașterii din Betleem, la Biroul Secretariatului, la Sfânta Mănăstire din Capernaum, la Sfânta Mănăstire a Sfântului Haralambie, la Sfânta Mănăstire a Sfinților Strămoși ai Domnului Ioachim și Ana și la Biroul Arhivelor.

A fost lampadar la Biserica Sfântului Mormânt și, timp de mai mulți ani, protopsalt la Biserica Mănăstirii Sfinții Constantin și Elena. Prin vocea sa dulce și prin precizia muzicii bizantine, a cântat imnurile într-o manieră care aducea bucurie, smerenie în sufletele noastre și comuniune cu Dumnezeu.

„Dar a venit moartea și a făcut ca toate acestea să dispară”. Nu-l vom mai auzi bucurându-ne auzul și înduioșându-ne inimile în acest timp, ci în viitorul care va veni, la Învierea morților.

Cu această credință și speranță, ne rugăm Celui care are puterea vieții și a morții și a iertării păcatelor, să îl ierte pentru toate păcatele pe care le-a săvârșit ca om, cu voie și fără voie, și să îl primească pentru a-L lăuda în lăcașurile Sale cerești, împreună cu dreptii, unde Lumina

Dumnezeului Unic în Trei Persoane strălucește din belșug, iar Iubirea Sa desăvârșită și nemăsurată și infinită Sa compasiune mângâie și domnește.

Veșnica lui pomenire!"

Procesiunea funerară a fost condusă de ÎPS Arhiepiscop Aristovul al Madabei, pentru a încheia slujba cu înmormântarea celui răposat în cimitirul Patriarhiei de pe colina Sfântului Sion.

Veșnica lui pomenire!

Din partea Secretariatului General

HIROTONIRE ÎNTRU DIACON LA PATRIARHIE

Hirotonirea întru diacon a călugărului Dositeu Konidis a fost săvârșită în timpul privegherii de toată noaptea la Biserica Sfântului Mormânt, marți, pe 22 decembrie 2021/ 4 ianuarie 2022.

Călugărul Dositeu, cu numele laic de Elias Konidis, a venit la Ierusalim și în Patriarhie ca monah novice de la Mănăstirea în care s-a format și a fost călugărit.

După ce a fost testat la Mănăstirea Centrală a Patriarhiei în îndatoririle care i-au fost rânduite, a fost găsit vrednic să fie hirotonit diacon prin decizia Sfântului Sinod.

Hirotonirea a fost încorporată în Dumnezeiasca Liturghie, conform rânduielii tipiconale a Bisericii. Înainte de hirotonire, mitropolitul care a săvârșit taina, Isihie al

Kapitoliadei, l-a îndemnat pe părintele Dositeu cu privire la importanța și sfințenia slujirii de hirodiacon, după cum urmează :

„Dragă Părinte ipodiacon Dositeu,

Mare și onorantă este cu adevărat această zi pentru tine când, prin sfânta hotărâre a mult grijuliului nostru Părinte și Patriarh Teofil al III-lea și prin confirmarea sinodală, ai fost aflat vrednic de înalta cinstire a hirotonirii întru diacon.

În dragoste nespus de mare față de Domnul și Mântuitorul nostru Hristos și în devotament din toată inima față de Preasfânta Maică a Bisericii, ți-ai părăsit părinții, frații, rudele și prietenii și ai venit în Țara Sfântă pentru a sluji cu toată puterea și a te devota locurilor prea sfințite ale Domnului nostru, care sunt legate de prezența pământească a Mântuitorului nostru și care izvorăsc ape vii și har dumnezeiesc, împreună cu râuri de binecuvântări pentru cei care vin să li se închine cu credință.

În scurt timp de la prezența ta ca monah în Venerabila noastră Patriarhie a Ierusalimului, ai arătat o ascultare perfectă și o voință exemplară de a-ți face datoria, respect pentru cei mai în vârstă, dragoste pentru cei mai tineri. Pentru aceasta și ca o perioadă cu adevărat scurtă, care a completat timpuri lungi, astăzi vii, prin harul Sfântului Mormânt, să urci prima treaptă a Preoției.

Sunt mai mult decât sigur de diferitele sentimente care îți copleșesc sufletul și inima nobilă. Bucuria și veselia sunt preluate de teamă și cutremur, pentru că simți cu siguranță amploarea responsabilității pe care ți-o asumi. Nu fii totuși laș, ci ai curaj în binefăcătorul Hristos, pe care Îl vei sluji activ începând de astăzi.

Cu o minte smerită privește la Cel Care Și-a întins mâinile pe Cruce, din iubirea Sa nespusă față de neamul omenesc. El este

mângâierea și puterea noastră și numai în El nădăjduim. Din acest motiv, în toate acțiunile tale, trebuie să încerci să urmezi exemplul Său ca tip și rânduială sigură de mântuire.

Slăbiciunea ta omenească te poate face să crezi că aceasta este o realizare greu de suportat, dar ar trebui să ai mereu în fața ochilor și să auzi cuvintele filantropice ale Domnului: „Căci jugul Meu este bun și povara Mea este ușoară” (Matei 11:30).

Pentru aceasta, vino cu mintea trează și cu inima plină de căință să primești din mâinile mele nevrednice Harul Atotputernicului Duh Sfânt, Care umple și ocrotește Biserica luptătoare a lui Hristos.

Rugăciunile Preafericitului Părinte și Patriarh al nostru, ale membrilor Sfântului nostru Sinod și ale tuturor fraților tăi aghiotafiți te însoțesc mereu, și mai ales în acest moment onorant și sfânt al vieții tale.

Mă rog ca Harul Atotțiitorului și de viață făcătorului Mormânt al Mântuitorului nostru Hristos să te ocrotească în toate zilele vieții tale”.

Dositeu, care urma să fie hirotonit, a răspuns în felul următor:

“Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Înaltpreasfințite Mitropolit Isihie al Kapitoliei,

Înaltpreasfințite Arhiepiscop Isidor de Hierapolis și Schevofilax al Sfântului Mormânt,

Cuvioase Părinte Dragoman, Arhimandrite Matei,

Cuvioase Părinte Exarh al Sfântului Mormânt în Grecia, Arhimandrite Rafael,

Cuvioși Părinți,

Binecuvântată adunare,

Cu binecuvântarea Preafericirii Sale, Părintele nostru și Patriarhul Teofil, ne-am adunat astăzi pentru a-i cinsti pe Sfinții noștri sărbătoriți, pentru a ne întări și a ne pregăti pentru marea zi a întrupării Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos și, în sfârșit, pentru a-mi dărui o bucurie dublă față de cea pe care aş fi primit-o, dacă nu ar fi fost prezența voastră, în acest binecuvântat moment al Rusaliilor mele personale.

În primul rând, vreau să mulțumesc tuturor celor care au contribuit la bunăstarea mea biologică și spirituală, care m-au făcut să mă aflu astăzi aici. Începând de la rudele mele trupesti, de la profesorii mei, de la Mitropolitul Eustatie de Monemvasia și Sparta, de la frăția Sfintei Mănăstiri a Sfinților Patruzeci de Mucenici din Laconia și de la egumenul ei, părintele Efrem, care m-a învățat, m-a întărit și m-a asigurat în primii mei pași în viața monahală, închei prin a mulțumi cordial Sfintei Obști a Sfântului Mormânt și egumenului ei, Părintele și Patriarhul nostru Teofil, Preasfinției Sale, Mitropolitul Isihie al Kapitoliei, pentru onoarea pe care o primesc de a fi hirotonit de către Vicarul General Patriarhal, Părintelui Dragoman, cuviosul Arhimandrit Matei, care m-a încredințat și m-a susținut în primii mei pași în aceste locuri călcate de Dumnezeu. În general, mulțumesc Sfântului Sinod pentru încrederea investită în mine.

Bucuria este mare. Harul lui Dumnezeu m-a adus în locurile în care a fost condus neprihănitul Avraam atunci când, ascultând de voia lui Dumnezeu, a ieșit din rudenia și locul care l-a crescut. Acolo a fost regele-prooroc David când fiul său Absalom îl urmărea ca să-l omoare pentru a-i lua tronul, dar el s-a rugat lui Dumnezeu să aibă milă de copilul său pentru că ceea ce i se întâmplă se datorează propriilor greșeli. În locul unde s-a născut Maica Domnului, unde ni l-a oferit pe Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos. În locul în care strămoșii noștri ne-au lăsat trecerea lor de neșters de-a

lungul secolelor până în zilele noastre.

Voi încheia discursul meu de mulțumire cu o dorință. Catoliconul nostru care domină Biserica Învierii, după marea catastrofă pe care a suferit-o în 1810, i-a unit pe grecii de pretutindeni în reconstrucția sa, astfel încât de atunci este numit „Minunea credinței grecilor”. Doresc ca în aceste momente deosebite să trecem să ne păstrăm unirea și unitatea noastră.

Vă mulțumesc tuturor pentru dragostea voastră și iertați-mi orice greșală!”.

La invocarea Duhului Sfânt, monahii, monahiile și laicii prezenți au exclamat „Axios!” pentru cel hirotonit.

După Sfânta Liturghie, noul ierodiacon a oferit o recepție tuturor celor care l-au cinstit cu prezența în biroul Părintelui Schevofilax, Arhiepiscopul Isidor de Hierapolis.

Dimineața, noul hirotonit a venit la sediul Patriarhiei și a primit binecuvântare și îndemnuri părintești de la Preafericirea Sa.

Din partea Secretariatului-General

<https://www.facebook.com/100024003007073/videos/1259410547888120/>

ANIVERSAREA A 16 ANI DE LA ÎNTRONAREA PREAFERICITULUI

PATRIARH AL IERUSALIMULUI

Luni, 9/22 noiembrie 2021, Patriarhia a sărbătorit aniversarea a 16 ani de la alegerea și întronarea, pe slăvitul Tron al Maicii Bisericii, a Preafericitului Părinte Teofil Patriarhul Ierusalimului.

Cu ocazia acestui eveniment fericit și important, a avut loc Doxologia în Biserica Învierii, la ora 10.30 dimineața. Această Doxologie a fost condusă de Preafericitul Părinte Teofil Patriarhul Ierusalimului împreună cu care au slujit Arhierei, Ieromonahi și Diaconi Aghiotafiți. La slujbă au participat monahi și monahii din toate regiunile jurisdicției Patriarhiei, precum și credincioși laici. A fost prezent Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vliora.

După terminarea Doxologiei, în sunetul clopotelor, toți au urcat la Patriarhie. Aici Înaltpreasfințitul Aristarh Arhiepiscop al Constantinei și Secretar General a adresat o cuvântare Preafericirii sale, în numele Sfântului Sinod și al Obștii Aghiotafite:

„Preafericite Părinte și Stăpâne,

Un eveniment foarte fericit și foarte însemnat a adunat azi cinstiții membrii ai Obștii Aghiotafite și credincioșii creștini ai Bisericii la slujba Doxologiei în Sfânta Biserică a Învierii.

Acest eveniment este alegerea și întronarea Preafericirii voastre , în urmă cu 16 ani, prin votul de obște unanim al membrilor Sfântului Sinod și al reprezentanților credincioșilor elino-ortodocși și arabi, pe slăvitul și mucenicescul Tron al Maicii Bisericii, după o perioadă de grele încercări care au clătinat dar, din fericire, nu au scufundat corabia Bisericii. Atunci Obștea s-a ridicat la înălțimea cerințelor misiunii sale, a condamnat și a

dezaprobat unele convenții ilegale care urmăreau vinderea unor bunuri de valoare materială și culturală inestimabilă ale Patriarhiei, punând în pericol regimul Vechii Cetății a Ierusalimului, și v-a așezat pe Tronul Patriarhal pe Preafericirea Voastră, ca să ocârmuiți corabia departe de furtunile corupției, către limanul prielnic al cinstei, dreptății și transparenței.

Primind această poruncă, Preafericirea Voastră nu v-ați redus nicidecum ostenele și strădaniile ci, dimpotrivă, cu toată puterea, ați întreprins acțiuni judecătorești costisitoare și întâlniri cu persoane influente, localnici și străini, pentru anularea convențiilor efectuate fără aprobarea Sfântului Sinod și fără știința Obștii. Acest interes Preafericirea voastră l-ați extins și în vederea valorificării averii imobiliare a Sfântului Mormânt printr-un sistem de transparență economică apt să furnizeze Patriarhiei venituri corespunzătoare cheltuielilor sale substanțiale. Cu responsabilitatea și sensibilitatea voastră ați răspuns rapoartelor financiare ale Exarhului Sfântului Mormânt în Biserica Ciprului.

Un interes viu, practic și hotărâtor ați arătat și în privința apărării drepturilor Obștii și ale neamului nostru asupra locurilor de închinare în colaborare cu Custodia franciscanilor în Țara Sfântă pentru înlăturarea tentativelor de creare a unor situații permanente de către armeni, așa cum s-a întâmplat în cazul așezării de către noi a draperiilor în Peștera de Dumnezeu primitoare din Betleem, al coborârii în Peșteră a icoanei Ortodoxe în timpul Vecerniei noastre, când sărbătoarea Botezului Domnului prăznuit de noi coincide cu Crăciunul armenilor, duminica sau luna, al înlăturării grilajelor așezate de către armeni în fața Bisericii Învierii, al exercitării dreptului nostru de a tămâia în altarul paraclisului Sfintei Elena aparținând armenilor și al prezenței noastre înăuntrul lui în ziua Înălțării Sfintei Cruci, precum și al încetării lucrărilor armenilor la paraclisul Sfântului Ioan Teologul aflat în curtea Bisericii

Învierii, până la reglementarea prin acordul comun al celor trei Comunități majoritare.

Acțiunile și încercările Preafericirii voastre pentru păstrarea averii bisericești și a drepturilor Patriarhiei nu v-au abătut nicidecum de la desfășurarea lucrării pastorale fie în calitate de Egumen al Obștii, fie ca Patriarh al credincioșilor noștri Elino-ortodocși și Arabi. În timpul anului trecut și al celui în curs marcați de pandemie, Preafericirea voastră ați vizitat Sfintele Mănăstiri și Comunități și i-ați încurajat pe monahi și pe credincioși fie prin cuvânt fie prin ajutor economic. De asemenea, ați primit la Patriarhie preoți și epitropi și i-ați călăuzit către o soluționare favorabilă pentru ei a problemelor comunităților lor.

Un alt sprijin practic al Preafericirii voastre și al Patriarhiei față de credincioși a fost acordul încheiat de curând între Patriarhie și Compania internațională Raouabi după primirea permisiunii din partea Primăriei Ierusalimului, pentru ridicarea în proprietatea Patriarhiei din Bir Nabala-Bet-Hanine din Noul Ierusalim de Est a unei clădiri cu patru sute de apartamente, școală, magazine, birouri, centru comercial, locuri de recreație și locuri de parcare în complexul Al-Quds Lana (Ierusalimul nostru), lucrare destinată să aducă multă ușurare Comunității din Ierusalim în contextul problemei sufocante a găzduirii. Pentru o mai bună îngrijire medicală a credincioșilor, dar și a tuturor bolnavilor, indiferent de religie și de naționalitate, a fost cumpărat de curând pentru Policlinica „Sfântul Benedict” un aparat de ecografie, donat de d-l Athanasie Martinos, în urma eforturilor Preafericirii voastre și ale Consulului General al Greciei la Ierusalim d-l Evangelos Vliora.

Pentru bunăstarea creștinilor din Țara Sfântă, a fost cultivată colaborarea dintre Bisericile Creștine locale sub egida Preafericirii voastre la Patriarhie. Între Bisericile Ortodoxe surori a fost menținută comuniunea în Hristos,

Preafericirea voastră subliniind mereu necesitatea continuării dialogului pentru soluționarea celor mai spinoase probleme.

În continuare, la sporirea și îmbogățirea lucrării voastre plăcute lui Dumnezeu contribuie Sfântul Sinod și toată Obștea prin fiecare membru care pune la dispoziție calitățile lui, experiența, educația, dragostea față de Hristos, ascultarea și respectul față de Patriarhie și față de Preafericirea voastră ca Întâi-stătător al ei, „aflat în chipul și locul lui Hristos”.

În numele Sfântului Sinod și al Obștii, ridic paharul, Preafericite, urându-vă ani cât mai mulți cu pace, bucurie, statornicie și rodnicie, cu puterea tare și călăuzitoare de sus a Duhului Sfânt, bucurându-vă de vederea fiilor voștri, ca niște ramuri de măslin roditor în jurul mesei voastre spre lauda neamului nostru binecuvântat și slava Dumnezeului nostru cel în Treime. Amin.”

În continuare a adresat o cuvântare Consulul General al Greciei d-l Vlioras, reprezentanți ai Comunităților de credincioși, reprezentantul Bisericii Ruse și alții.

Mulțumind tuturor acestora, Preafericirea sa a răspuns prin această cuvântare a sa în limba greacă:

„Înălțate-voi, Dumnezeul meu, Împăratul meu, și voi binecuvânta numele Tău în veac și în veacul veacului” (Psalmul 144, 1), cântă Proorocul și Împăratul David.

Excelența Voastră Domnule Consul General al Greciei Evangelos Vliora,

Cinstiți și Sfințiți Părinți și Frați,

Iubiți credincioși,

Via Domnului, adică Sfânta Biserică a Ierusalimului, pe care a sădit-o dreapta Lui și a udat-o cu propriul Său sânge, (Cf. Psalmul 79, 15-16) sărbătorește astăzi aniversarea a

șaisprezece ani de la așezarea, cu mila lui Dumnezeu, a smereniei noastre pe Tronul apostolic al Sfântului și Dreptului Iacov Fratele Domnului și primul Ierarh al Ierusalimului.

Această aniversare nu se referă la nevrednicia noastră ci la Biserica apostolească cea de Dumnezeu instituită și la „toată turma întru care Duhul Sfânt v-a pus pe voi episcopi, ca să păstrați Biserica lui Dumnezeu pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său” (Fapte 20, 28), potrivit Evanghelistului Luca.

De aceea am coborât împreună cu cinstiții membrii ai Obștii noastre Aghiotafite în Sfânta Biserică a Învierii unde am înălțat Doxologie de mulțumire către Dumnezeu cel în Sfânta Treime „Care lucrează în voi și ca să voiți și ca să săvârșiți după a Lui bunăvoință” (Filipeni 2, 13), potrivit lui Pavel.

Slujirea noastră de până acum ca Patriarh și Egumen, monastică și pastorală, pe tronul harului Arhiereului celui Mare Care a străbătut cerurile, al Domnului nostru Iisus Hristos, de la Care luăm milă și har (Cf. Evrei 4, 14-15), adică pe tronul Maicii Bisericii și lăcașul lui Dumnezeu, Sionul cel sfânt, un singur scop a avut: păstrarea tradiției apostolice date de Dumnezeu, moștenirea credinței sănătoase și a dreptei învățări a cuvântului adevărului dată de Iisus Hristos, potrivit mărturiei Evanghelistului Ioan: „Și Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr” (Ioan 1, 14).

De asemenea scopul nostru a fost păstrarea Sfintelor Locuri care constituie mărturiile palpabile și nemincinoase ale marii taine a dreptei credințe (Cf. 1 Timotei 3, 16), dar și a sfintelor lăcașuri ale slujbei cuvântătoare, precum și ocrotirea privilegiilor imprescriptibile și drepturilor de stăpânire a acestora ce aparțin neamului bine-credincios și împărătesc al Creștinilor Elino-ortodocși.

De asemenea, ascultând de îndemnul Domnului: „să nu vă depărtați de Ierusalim, ci să așteptați făgăduința Tatălui pe care ați auzit-o de la Mine” (Fapte 1, 4), nu am încetat a înălța glasul nostru la toate marginile, la nivel local și internațional, pentru nealterarea caracterului multicultural, multireligios și multinațional al Sfintei Cetăți a Ierusalimului care constituie capitala spirituală a întregii lumi, și, mai ales, pentru întărirea morală și materială a Creștinilor care locuiesc în Țara Sfântă.

Aceasta o facem potrivit rolului încredințat de către dumnezeiasca Pronie străvechii Patriarhii a Ierusalimului, rol recunoscut de întreaga lume, prin exercitarea misiunii sale duhovnicești și religioase, dar și prin grija pentru păstrarea regimului prezent, atât cel care privește locurile de închinare, cât și cel demografic, în Sfânta Cetate Ierusalim, cel amenințat de cei care încearcă alterarea lui. „Lăsați-I Lui toată grija voastră, căci El are grijă de voi” (1 Petru 5, 7) îndeamnă dumnezeiescul Petru.

Această aniversare a șaisprezece ani de la întronarea smereniei noastre vă cheamă nu la laudă, ci la priveghere. „Fiți treji, privegheați. Potrivnicul vostru, diavolul, umblă răcnind ca un leu, căutând pe cine să înghită” (1 Petru 5, 8), spune corifeul Petru. Căci lauda voastră în Hristos aceasta este: mărturia conștiinței voastre (Cf. 2 Corinteni 1, 12), propovăduiește dumnezeiescul Pavel.

Împlinind „dreptarul acesta” (Galateni 6, 16), adică cuvintele lui Pavel, „mărturia conștiinței noastre”, suntem chemați să „facem lucru de evanghelist, slujba să o facem deplin” (2 Timotei 4, 5) în lumea noastră contemporană a globalizării prin care „taina fărădelegii se și lucrează” (2 Tesaloniceni 2, 7), adică „hula, trufia, ușurătatea” (Marcu 7, 22).

În slujirea noastră ca Patriarh și Egumen pe Tronul apostolic și mucenicesc al Sfântului Iacov Fratele Domnului avem ca împreună-lucrători și împreună-liturghisitori pe cinstiții și

iubiții nouă în Hristos Părinți și Frați Aghiotafiți, Arhierei, Preoți, Ieromonahi, Diaconi și Monahi, care se disting prin râvna lor dumnezeiască și spiritul de jertfă, ascultând de cuvintele Sfântului Sfințit Mucenic Ignatie al Antiohiei: „Toți, într-un cuget, să ne iubim unii pe alții și nimeni să nu privească pe aproapele lui după trup, ci în Hristos Iisus. Să nu fie între voi nimic care să vă poată despărți, ci să fiți uniți cu episcopul, supunându-vă, prin el, lui Dumnezeu, în Hristos”.

Adevărat este ceea ce spunem, că lupta noastră este luptă „împotriva uneltirii rătăcirii” (Efeseni 4, 14) și a dezbinării, adică a separării de Biserica Ortodoxă Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească. „Orice cetate sau casă care se dezbină în sine nu va dăinui” (Matei 12, 25), spune Domnul. De aceea și noi, cei care slujim în locurile sfinte ale Nașterii, Răstignirii și Învierii lui Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos „prin Care am primit împăcarea” (Romani 5, 11), nu încetăm a ne ruga pentru păstrarea unității Duhului „întru legătura păcii” (Efeseni 4, 3).

Aceste uneltiri ale rătăcirii, ale dezbinării și ale minciunii diavolului le înregistrează istoria veacului trecut, dar și a celui prezent, istorie a Bisericii în general și a Bisericii Ierusalimului în mod special, adică a Patriarhiei Elinortodoxe a Ierusalimului cea calomniată, dar nu surpată de fiii întunericii veacului acestuia.

Să ne rugăm lui Dumnezeu, Părintele luminilor și al adevărului „să îndrepteze pașii noștri spre lucrarea poruncilor Lui” pentru rugăciunile Preabinecuvântatei Stăpânei noastre Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria și ale celui între Sfinți Părintele nostru Nectarie al Pentapolei. Iar harul Preasfântului și de viață primitorului Mormânt al Mântuitorului nostru Iisus Hristos să ne întărească pe toți în slujirea Sfintelor Locuri, mărturiile nemincinoase ale credinței noastre, precum și în lucrarea de păstorie a

credincioșilor noștri creștini drept-credincioși, greu încercați în această perioadă a pandemiei.

În final, cerem pentru toți cei care s-au rugat împreună cu noi și au cinstit prin prezența lor această aniversare a întronării noastre putere de sus, lucrarea de lumină dătătoare a Sfântului Mormânt, răbdare și toată binecuvântarea de la Dumnezeu, adresând calde mulțumiri și celor care ne-au adresat cuvântări, Înaltpreasfințitul Aristarh, Arhiepiscop al Constantinei și Secretar General, care a vorbit în numele cinstiților membri ai Sfântului Sinod și ai Obștii noastre Aghiotafite, Excelența sa, Consulul General al Greciei, domnul Evangelos Vlioras, Preacuviosul Arhimandrit Alexandru, reprezentant al Sfintei Biserici surori a Rusiei, care ne-a transmis urările Preafericitului Patriarh al Moscovei Chiril, Preasfințitul Mitropolit al Nazaretului Chiriak, care a vorbit în numele credincioșilor noștri din Nazaret, Preasfințitul Arhiepiscop al Ioppei Damaschin, care a vorbit în numele credincioșilor noștri din Ioppe, Preacucernicul Părinte Haralambie Badur, care a vorbit în numele Bisericii Sfântului Iacov, Arhimandritul Filotei care a vorbit în numele Comunității din Akkri-Ptolemaida, Directorul Școlii „Sfântul Dimitrie” aparținând Patriarhiei d-l Samir Zananiris, doamna profesoară Kafetzi și domnul profesor Konkon, d-l Moris Sambela, care a vorbit în numele policlinicii „Sfântul Benedict”, Preasfințitul Arhiepiscop al Madavei Aristobul, care a vorbit în numele Comunității ruse din Asdod, stimații domni Atanasie Abu Aeta și Ode Aisa, Iconarul Gavriil și toți cei care au participat la aniversarea din acest an a întronării.”

După încheierea ceremoniei, s-a oferit la Patriarhie masa de prânz.

Din partea Secretariatului General

SĂRBĂTOAREA NAȚIONALĂ A ZILEI DE 28 OCTOMBRIE 1940 LA PATRIARHIE

Joi, 15/28 Octombrie 2021, mai înainte de amiază, s-a sărbătorit de către Patriarhie pomenirea evenimentului național din 1940.

Cu ocazia acestei sărbători, s-a săvârșit în Biserica Învierii Doxologia înălțată către Dumnezeuul nostru cel atotputernic, Cel Care a izbăvit Grecia de atacul armatei italiene în 1940 și de stăpânirea tiranică nazistă de mai apoi (1945) și Care a adus-o la libertate. De asemenea, s-a săvârșit o rugăciune pentru odihna sufletelor strămoșilor noștri care au luptat cu vitejie și au căzut eroic în această luptă de eliberare.

Această Doxologie a fost condusă de Preafericirea Sa Părintele nostru Teofil Patriarhul Ierusalimului, împreună cu care au slujit Arhierei, Ieromonahi și Diaconi Aghiotafiți, luând parte la rugăciune monahi, monahii și membrii ai comunității grecești din Ierusalim. A fost prezent Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vliora și membrii ai Consulatului Grec.

După Doxologie, a avut loc masa la Patriarhie în timpul căreia Preafericirea Sa a rostit această cuvântare:

Excelența voastră, domnule Consulul General al Greciei Evangelos Vliora,

Cinstiți Părinți și frați,

Iubiți frați în Hristos,

Astăzi cinștim sărbătoarea națională a zilei de 28 Octombrie 1940. Acest eveniment istoric este legat de vestitul „Nu” roștit de greci în fața pretenției impertinente a statului fascist de atunci al Italiei de a ocupa prin puterile armate puncte strategice din teritoriul grec. Italia era aliată cu regimul demonic și sălbatic al Germaniei naziste și hitleriste.

Năvala impetuoasă a puterilor Axei și înaintarea lor în pământul strămoșesc a fost stăvilită de rezistența puternică a grecilor care au luptat pentru darurile dumnezeiești ale libertății și ale independenței naționale, adică pentru integritatea teritorială.

Încă o dată, neamul grecilor, în îndelungata lui istorie slăvită și mult încercată, a arătat credința neclintită în moștenirea strămoșească a valorilor naturale și morale ale patriotismului, dreptății și libertății, dar și respectul deplin față de persoana umană. „Stați deci tari în libertatea cu care Hristos ne-a făcut liberi și nu vă prindeți iarăși în jugul robiei” (Galateni 5, 1), îndeamnă dumnezeiescul Pavel.

Acest „Nu” al zilei de 28 Octombrie 1940 nu trebuie să fie considerat doar o simplă bornă din istoria universală, ci mai degrabă ca o amintire a luptei duse în lume de fiii luminii împotriva fiilor întunericului și a puterilor adevărului împotriva puterilor minciunii și aroganței. „Pentru că taina fărădelegii se și lucrează” (2 Tesaloniceni 2, 7), arată Sfântul Pavel.

În întunericul tainei fărădelegii care se lucrează, dar și a nebuniei din așa numita „epocă a noii ordini”, epopeea lui „Nu” din 1940, adică valorile morale pe care le întrupează, se arată ca un far pururea luminos celor aflați pe marea întunericului. De aceea suntem chemați să priveghem, potrivit îndemnului înțeleptului Pavel: „Privegheați, stați tari în

credință, îmbărbătați-vă, întăriți-vă” (1 Corinteni 16, 13).

Cinstita noastră Obște Aghiotafită, cinstind, după datorie, epopeea din 1940 și participând cu ardoare la această biruință jertfelnică a libertății asupra acțiunii înjositoare și distrugătoare a cumplitelor puteri armate naziste, a coborât în Sfânta Biserică a Învierii unde a adus Doxologie de mulțumire Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos Care pentru noi S-a răstignit și a înviat.

De asemenea, a înălțat rugăciuni pentru veșnica pomenire și fericita odihnă a sufletelor tuturor părinților și fraților noștri care pentru credință, patrie și libertate au căzut eroic în luptă.

La final, îngăduiți-ne să ridicăm paharul și să exclamăm:

Trăiască 28 Octombrie 1940!

Trăiască „Nu”!

Trăiască Grecia!

Trăiască neamul bine-credincios al Elinilor Ortodocși!

Trăiască Obștea noastră Aghiotafită!

Consulul General al Greciei, domnul Evangelos Vliora, a rostit această cuvântare:

Preafericite,

Preasfințiți Arhierei,

Cinstiți Părinți,

Iubiți copii,

Iubiți colegi,

Doamnelor și Domnilor,

Sărbătorile naționale constituie răscruci, pricini de cugetare care, în scurgerea timpului, readuc în mintea noastră evenimentele care au format diacronic memoria istorică, colectivă a grecilor de pretutindeni.

Sărbătoarea de astăzi a zilei de 28 Octombrie 1940, la 81 de ani de la acea slăvită clipă care constituie un punct de referință pentru elenismul de pretutindeni, ne dă ocazia să readucem în mintea și în inima noastră generația bărbaților, femeilor și copiilor care au umplut istoria noastră cu pagini nesfârșite de eroism și jertfă de sine.

În munții Epirului, pe meterezele Macedoniei, în apele Egeei, ale Mediteranei și ale Atlanticului, în Orientul Mijlociu, în Grecia ocupată, în toate „locurile unde nu existau zile de lucru și zile de odihnă”, ca să folosim expresia lui Odisseas Elitis, grecii au dat tot ce aveau mai prețios ca să păstreze independența și integritatea națională, idealuri ale tuturor luptelor neamului din 1821 până astăzi.

Scrisorile soldaților greci trimise de pe front arată spiritul de sacrificiu, patriotismul firesc și voința puternică a grecilor în lupta pentru libertatea, independența și integritatea patriei, știind bine că prețul libertății este întotdeauna înalt.

La începutul lui noiembrie 1940, soldatul Stelios Laținos scrie mamei și fraților lui:

„Draga mea mamă și dragii mei frați, după cum se pare lucrurile merg bine pentru armata noastră și am mare bucurie pentru că ni s-a dat cinstea de a merge cei dintâi din regimentul nostru să luăm parte la lupte. Mă adresez întregii familii, care este ce am cel mai scump în această lume, și am să vă rog mereu să vă rugați la Dumnezeu mai mult ca să

biruiască armata noastră, decât ca să fiu eu salvat.”

La sfârșitul lui noiembrie, Athanasios Kuruklis trimite această scrisoare fiului său care slujea în Flota militară și îl înștiințează că fratele lui a fost ucis:

„Andrei, suntem bine. Dragul nostru Hristo a fost ucis. Fiul meu, mama ta îți dă binecuvântarea ei, să nu fii supărat deloc. Fii credincios”.

Pentru acești luptători ai patriei care au apărat până la moarte independența noastră națională, cei care au căzut în luptă și cei care s-au întors de pe front cu sufletul plin de amărăciune și teamă, care s-au luptat cu fiara nemiloasă a fascismului și nazismului, dând pildă vie de nădejde popoarelor Europei înfricoșate, pentru mamele și soțiile care așteptau sau care plângeau cu amar, pentru copiii care au rămas orfani, acești „frați ai noștri mai mici”, aducem astăzi tribut de onoare.

28 Octombrie 1940 arată refuzul față de totalitarism, rezistența în fața fascismului, devotamentul față de libertate și demnitate națională și condensează într-un moment istoric amintirile, trăirile și valorile care au călăuzit întotdeauna viața noastră națională.

Prin urmare, constituie o deosebită onoare pentru Consulul General al Greciei să se adreseze Elenismului din Țara Sfântă în această zi deosebită a memoriei și mândriei naționale.

De vreme ce ne aflăm în Țara Sfântă, ne gândim astăzi cu emoție la contribuția grecilor din Ierusalim la lupta din 1940.

Mai mult de 40 de voluntari au sporit liniile puterilor armate ale Greciei libere. Când sorții războiului se arătau nefavorabili pentru lupta aliată, Ierusalimul și Consulatul nostru General au constituit, în 1942, timp de trei luni, reședința guvernului Greciei libere.

În această zi istorică îl pomenim în mod special pe marinarul electrician Anestis Zografos, care și-a dat viața în timpul scufundării submarinului Kațoni în Skiathos pe 14 septembrie 1943, și pe marinarul inginer Emanuil Mikonos care a fost ucis prin ciocnirea cu o mină a contratorpilorului Adria în Kalimno pe 22 octombrie 1943. Osemintele lui, precum și ale altor 20 de tovarăși de arme ai săi, mereu devotați funcției lor, au fost aduse din Turcia în Grecia în 1947 și au fost așezate în osuarul Monumentului eroilor flotei marine.

Preafericite,

Preasfințiți Arhierei,

Cinstiți Părinți,

Iubiți copii,

Iubiți colegi,

Doamnelor și Domnilor,

Astăzi, precum și în trecutul nostru istoric, străvechea Patriarhie a Ierusalimului și Obștea Aghiotafită mărturisesc și întăresc prezența activă a Elenismului în Țara Sfântă.

Patriarhia Ierusalimului, ca principal exponent al credinței noastre Ortodoxe și a Elenismului în Țara Sfântă, a fost și rămâne pildă vie de viață purtătoare de Dumnezeu, credință și nădejde, precum și depozitar al valorilor morale și spirituale ale mărturiei grecești și Ortodoxe.

În vremea noastră, ca și în oricare alta, unitatea și vigilența națională, devotamentul față de valorile morale și spirituale ale credinței Ortodoxe și față de idealurile libertății și democrației, constituie mijloace de bază pentru răspunsul nostru decisiv în orice luptă.

Sărbătoarea zilei de 28 Octombrie 1940 ne amintește cum solidaritatea și voința puternică a poporului grec pentru a

păstra libertatea și mândria națională au dus la finalul purtător de biruință al luptei lui.

Această zi istorică constituie de asemenea o stație între prezent, trecut și viitor. Amintindu-ne trecutul, ne îndreptăm pașii spre prezent și visăm la un viitor mai bun pentru patria noastră și pentru întreaga lume.

Cu sentimente de mândrie pentru ieri și de optimism pentru astăzi și mâine, să reînnoim făgăduința noastră de a rămâne drepți pe meterezele luptei pentru libertate și pentru independența și progresul național.

Trăiască 28 Octombrie 1940!

Trăiască Grecia!"

Din partea Secretariatului General

ÎNTÂLNIRE PASTORALĂ A PREAFERICITULUI PATRIARH AL IERUSALIMULUI TEOFIL CU PREOȚI DIN DISTRICTUL RAMALLAH

În dimineața zilei de marți, 6/19 octombrie 2021, ziua pomenirii Sfântului slăvitului Apostol Toma, s-a slujit Sfânta Liturghie la Sfânta Biserică a Schimbării la față a Domnului din Ramallah.

Împreună-slujitori și participanți la rugăciune la această Liturghie au fost, la invitația și cu pregătirea egumenului de la Ramallah, Arhimandritul Galaction, preoții din districtul Ramallah din Cisiordania; Preotul din Ramallah, Părintele Iakovos, Preotul din Jifna, Părintele George Awad, Preotul din Ein Arik, Părintele Nickolaos, Preotul din Taybe, Părintele David, Preotul din Zababde, Părintele Athanasios, egumenul de la Beit Jala și de la Câmpul Păstorilor, Arhimandritul Ignatios, Preoții de la Beit Jala, Yuseph Hodali, Paul și Elias, Preotul slujitor din Nazaret, Simeon, Reprezentantul Patriarhal din Acre-Ptolemaida, Arhimandritul Philotheos, egumenul de Haifa, Arhimandritul Artemios, Preotul Abelin Părintele Savva, egumenul de la Rafidia Arhimandritul Leontios, administratorul de la Bourkin, monahul Visarion, Preotul de la Yaffo, Părintele Constantin, fostul preot de la Jifna, Părintele Andreas, Preotul de la Catedrala Sfântul Iacob, George Baramki, Preoții de la Bethlehem Spyridon, Issa Thaljie și George Jakaman.

La Liturghie au participat Preafericitul Părinte și Patriarh al Ierusalimului Teofil, sosit de la Ierusalim împreună cu Părintele Secretar General, ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, Mitropolitul Ioachim al Helenoupolei și Arhidiaconul Marcu.

Preafericirea Sa s-a adresat tuturor celor prezenți după cum urmează

Let us bless our Holy Trinitarian God who deemed us, His ministers, worthy, to gather in the beautiful city of Ramallah under the wings of our Holy Orthodox Church of Jerusalem, to show our unity in Christ on the one hand, "for we are members one of another in Christ" (Eph. 4:25); and on the other, to show our identity in Christ, "as it is fit in the Lord" (Col. 3:18).

„Iată acum binecuvântați pe Domnul toate slugile Domnului, care stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului

nostru" (Psalmul 133:1), cântă psalmistul.

Iubiți părinți și frați în Hristos,

Să-L binecuvântăm pe Sfântul nostru Dumnezeu Trinitar Care ne-a aflat pe noi, slujitorii Săi, vrednici să ne adunăm în frumosul oraș Ramallah, sub aripile Sfintei noastre Biserici Ortodoxe din Ierusalim, pentru a ne arăta, pe de o parte, unitatea noastră în Hristos, „căci unul altuia suntem mădulare” (Ef. 4, 25) în Hristos; iar pe de altă parte, pentru a ne arăta identitatea noastră în Hristos, „precum se cuvine, în Domnul” (Col. 3, 18).

Iar unitatea se referă la misiunea desemnată de Biserică păstorului spiritual hirotonit, după cuvintelor lui Pavel: „Și el a dat pe unii apostoli, pe alții prooroci, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători, Spre desăvârșirea sfinților, la lucrul slujirii, la zidirea trupului lui Hristos, Până vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la starea bărbatului desăvârșit, la măsura vârstei deplinătății lui Hristos.” (Ef. 4:11-13).

Identitatea, pe de altă parte, se referă la legătura noastră de nezdruccinat cu Numele lui Hristos pe care, potrivit lui Pavel, „Dumnezeu L-a preaînălțat și I-a dăruit Lui nume, care este mai presus de orice nume” (Fil. 2:9).

Este de remarcat că identitatea noastră în Hristos nu infirmă, ci dimpotrivă, întărește iubirea de țară, iubirea locului în care ne-am născut, conform exemplului dat de Domnul nostru Iisus, Care, „venind în patria Sa, îi învăța pe ei în sinagoga lor” (Matei 13, 54; Luca 4, 16). Cu toate acestea, „nu avem aici cetate stătătoare, ci o căutăm pe aceea ce va să fie” (Evrei 13:14).

Întâlnirea noastră clericală, care are loc pe teritoriul ocupat de Israel al statului palestinian, are o importanță deosebită pentru credincioșii noștri evlavioși, precum și

pentru cucernicii preoți care slujesc în diferitele orașe; slujirea lor liturgică, și anume slujirea euharistică și îngrijirea pastorală, este mai necesară decât oricând.

Și spunem aceasta pentru că diaconul, adică preotul Bisericii, este un îndrumător al Păstorului nostru cel mai mare, Hristos, și al celor care „au lucrat împreună cu mine pentru împărăția lui Dumnezeu” (Col. 4, 11), după cum afirmă Căpetenia Apostolilor, Sfântul Pavel, Sfinții Atanasie și Chiril ai Alexandriei, și prin confirmarea Capadocienilor, Vasile cel Mare, Grigorie Teologul, Ioan Hrisostom și a altor Părinți purtători de Dumnezeu.

Acești Părinți mari și purtători de Dumnezeu ai Bisericii au devenit imitatori ai Sfântului Pavel, conform poruncii sale: „Căci de ați avea zeci de mii de învățători în Hristos, totuși nu aveți mulți părinți. Căci eu v-am născut prin Evanghelie în Iisus Hristos. Deci, vă rog, să-mi fiți mie următori, precum și eu lui Hristos” (1 Cor. 4, 15-16).

Într-adevăr, ei au devenit imitatori ai Sfântului Pavel, conform sfatului său către Timotei: „Dar tu, o, omule al lui Dumnezeu, fugi de acestea și urmează dreptatea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea, blândețea... Să păzești porunca fără pată... O, Timotei, păzește comoara ce ți s-a încredințat, depărtându-te de vorbirile deșarte și lumești și de împotririle științei mincinoase” (1 Timotei 6, 11-20).

Sfânta noastră Biserică și mai ales Venerabila noastră Patriarhie Greco-Ortodoxă a Ierusalimului, ca o altă Arcă și maică grijulie, nu a încetat niciodată grija față de turma noastră încercată, și nu numai, prin rugăciunile neîncetate la Mormântul Preasfânt și de Viață dătător al Domnului nostru Iisus Hristos, și prin faptele bune. „Fiii mei, să nu iubim cu vorba, numai din gură, ci cu fapta și cu adevărul.” (I Ioan 3, 18).

Încheind acest salut părintesc și patriarhal întru Domnul

nostru, vă urăm rezultate bune și spor duhovnicesc pe durata întâlnirii noastre, având mereu în minte și în inimă cuvintele Sfântului Hrisostom: „Preoția se ține pe pământ, însă are rânduiala lucrurilor cerești”.

Harul Dumnezeului și Mântuitorului nostru, prin mijlocirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și Pururea Fecioarei Maria și a tuturor Sfinților, să fie cu noi toți. Amin.”

Preafericirea Sa și clerul reunit au fost întâmpinați de primarul orașului Ramallah, domnul Farah Hadid.

Din partea Secretariatului-General

ARHIMANDRITUL AGHIOTAFIT ANTIM A ADORMIT ÎNTRU DOMNUL

Joi, 20 august/ 2 septembrie 2021, înainte de miezul nopții, după o suferință de mai multe luni, legată de bătrânețe, bătrânul Arhimandrit Antim Theocharakis a adormit întru Domnul la vârsta de 90 de ani. A fost egumen al Mănăstirii Mica Galileea de pe Muntele Măslinilor.

Frăția aghiotaftă, pe care răposatul a slujit-o atât de bine, după cum cer voturile monahale, a săvârșit slujba de înmormântare sub conducerea Preafericitului Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, la Mănăstirea centrală, în paraclisul Sfintei Tecla, la ora 16:00, vineri 21 august /3 septembrie 2021. Împreună-slujitori ai Preafericirii Sale au fost Arhiepiscopii Aghiotaftiți, Ieromonahi și Ierodiaconi, în prezența Consulului General al Greciei, domnul Evangelos Vlioras și cu participarea la rugăciune a monahilor, monahiilor și reprezentanților credincioșilor de limbă arabă

din comunitățile pe care răposatul le-a slujit.

Cuvântul de rămas bun a fost rostit de Părintele Secretar-General, ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, după cum urmează:

„Preafericire Părinte și Stăpâne,

Înaltpresfințiților Părinți Ierarhi,

Domnule Consul General al Greciei,

Cuvioși Părinți,

Iubiți frați întru Hristos,

Cu profundă durere și căință, stăm în fața trupului mort al celui plecat ieri la Domnul, fratele nostru mai mare, Arhimandritul aghiotafit Antim. Stăm și ne întrebăm: cum s-a întâmplat această taină? Cum am devenit una cu descompunerea? Cum ne-am amestecat cu moartea? Cum s-a rupt legătura armonioasă dintre suflet și trup? Cum s-a despărțit în mod violent sufletul de trup? Răspunsul la gândurile noastre omenești vine din cuvintele inmografului bisericii: „gustul lemnului de odinioară din rai s-a făcut durere pentru Adam”; ceea ce înseamnă că omul a fost despărțit de unirea cu izvorul vieții prin propria voință și și-a adus moartea asupra sa.

Din mila Sa nemărginită, Dumnezeu nu a suferit să-și vadă creația în decădere și pierzanie și s-a făcut om în Hristos, s-a întrupat și a primit moartea, pentru ca astfel să-și poată salva creația. Mângâierea noastră în acest timp îngrozitor al morții, prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu, este Hristos, Dumnezeul nostru, care ne asigură că „ Eu sunt învierea și viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi” (Ioan 11, 25). La fel, mângâietoare este asigurarea Bisericii în rugăciunile sale că înmormântarea unui trup mort nu este moarte pentru cei care cred în Hristos, ci o trecere de la

viața vremelnică la cea veșnică, de la cea pământească la cea cerească, de la tristețe la bucurie. Este prețuirea pășunilor cerești nu „prin oglindă, în ghicitură, [ci] față către față” (1 Cor. 13, 12).

În certitudinea acestei credințe, ne depășim durerea omenească provocată de despărțirea de fratele nostru drag și îl însoțim până la ultima sa reședință cerească. Ne aducem aminte că a venit la o vârstă fragedă în Țara Sfântă din Creta, unde s-a născut, și s-a dedicat Sfintei noastre Comunități. S-a alăturat venerabilei noastre Frății aghiotafite și a primit schima monahală, urmată de slujirea preoției. De atunci, având dragoste pentru frații săi, fără să judece pe nimeni, fiind plin de nădejde, împăciuitoare și plăcut, a slujit Bisericii Ierusalimului, Maica Bisericilor și Frăției aghiotafite din cadrul acesteia. A slujit cu bună credință, cu râvnă și evlavie aghiotafită, cu rugăciune și devotament pastoral în diferite posturi; ca egumen al Sfintei Mănăstiri a Schimbării la Față de pe Muntele Tabor, la Mănăstirea de la Pretoriu, la Mormântul Maicii Domnului din Ghetsimani, la Mănăstirea Marelui Mucenic Gheorghe din Lida, la Muntele Ispitirii, la Mănăstirea Elisei din Ierihon, sau lângă sicomorul lui Zaheu. În ultimii douăzeci de ani, a fost egumenul Sfintei Mănăstiri Mica Galilee (Galili Viri) de pe Muntele Măslinilor, unde a ținut slujbe săptămânale, ca și la paraclisul Adormirii Maicii Domnului. A renovat Mănăstirea, construind pe cheltuiala sa o aripă nouă

Însoțindu-l la plecarea sa de astăzi cu aceste amintiri plăcute, îl rugăm pe milostivul nostru Dumnezeu să caute la aceste lucrări bune ale sale, să îi ierte greșelile cu voie și fără de voie, și să-i așeze sufletul în Rai, printre cei sfinți și drești, dându-i bucuria luminii Dumnezeirii Sale întregite. Amin.

Veșnica lui pomenire!”

Arhimandritul plecat la veșnicele locașuri ale Domnului a fost

înmormântat la Cimitirul de pe Sfântul Sion.

Fie ca pomenirea sa să fie în veac!

Din partea Secretariatului General

SLUJBA PROHODULUI MAICII DOMNULUI

La înaintepăznuirea Adormirii Maicii Domnului, pe 14/27 august 2021, la Sfânta Biserică a Adormirii Maicii Domnului din Ghetsimani a avut loc Slujba Prohodului Maicii Domnului.

Părinții Aghiotafiți au mers pe jos în procesiune de la sediul Patriarhiei până la Biserica din Ghetsimani, conduși de IPS Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil. Preafericirea Sa a oficiat Slujba, avându-i drept împreună-slujitori pe ÎPS Mitropolit Isihie al Kapitoliei, Arhiepiscopii Teofan al Gerassei, Macarie al Qatarului, Filumen al Pellei și Mitropolitul Ioachim al Helenoupolei, Părintele Kamarasis, Arhimandritul Nectarie, Arhimandriții Alexie, Dionis, Tadeu, Meletie și Isidor, Arhidiaconul Marcu și Ierodiaconul Evloghie, răspunsurile la strană fiind date de Ierodiaconul Simeon. La slujbă au participat destul de mulți credincioși și Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras, în ciuda restricțiilor din contextul pandemiei de covid.

Slujba a cuprins cele trei stări ale Prohodului, iar după Luminânde și înainte de Laude, Secretarul Sfântului Sinod, Ierodiaconul Simeon, a citit Predica în numele Secretarului General, ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei. Predica urmează mai jos:

„Preafericite Părinte și Stăpâne,

Cinstite sobor arhieresc,

Excelența Voastră, domnule Consulul General al Greciei,

Cuvioși părinți,

Cucernici pelerini,

Fiind binecuvântați de Dumnezeu să fim mădulare ale trupului Bisericii Ortodoxe, știm că toate rugăciunile, toate slujbele din ciclul bisericesc, în special slujbele Canonului mic și mare al Născătoarei de Dumnezeu din cele cincisprezece zile de post ale lunii august, au o trimitere rugătoare sau cinstitoare la persoana neprihănită a Preasfintei noastre Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria. Toate cântările canoanelor bisericești – Octoih, Minei, Triod și Penticostar – se încheie obligatoriu cu *Theotokion*, Troparul Maicii Domnului. În aceste tropare, mai ales în a noua cântare, care este dedicată în mod special Născătoarei de Dumnezeu, Biserica o laudă, o binecuvântează și o mărește pe pururea curata Maria, fiica cea neprihănită a Nazaretului care, datorită preacurăției vieții sale, a fost aleasă de Dumnezeu să devină vasul zămislirii și întrupării Fiului Cel Unul-Născut și Cuvântul lui Dumnezeu, prin Duhul Sfânt.

Biserica pomenește această taină de dincolo de fire în stilul poetic, ușor de ținut minte, al Sfinților Părinți purtători de Dumnezeu, așa cum cântăm în catavasie: „Graiurile Proorocilor și întunecatele vorbe Întruparea Ta au proorocit cea din Fecioară, Hristoase” și în măreața cântare bizantină: „Mai înainte Proorocii Te-au vestit”, iar într-o cântare bizantină grandioasă se spune: „proorocii au vestit despre Tine de sus”. Numeroase sunt imaginile din Vechiul Testament care o simbolizează pe Născătoarea de Dumnezeu, cu referire la taina pe care Dumnezeu Tatăl a binevoit să o săvârșească prin ea.

Rugul aprins de pe Sinai, trecerea Mării Roșii „cu picioare

neudate” de către poporul israelit pedestru, scara Patriarhului Iacob, sunt doar câteva dintre imaginile care prefigurează evenimentul cântat de Biserică: „Nașterea ta nestricată s-a arătat, Dumnezeu din coapsele tale a ieșit”, și pe care le proiectează pentru a deveni o cunoaștere temeinică și un mod de viață pentru credincioșii săi.

Această purtare de grijă filantropică a lui Dumnezeu pentru mântuirea noastră, care este prevestită în pilde și zicale în Vechiul Testament, este revelată cu mai multă precizie în Noul Testament, „când a venit plinirea vremii” (Gal. 4, 4). Apoi, Maria din Nazaret primește o vizită și este invitat de Dumnezeu să devină un accesoriu al bunăvoinței Sale de a-l salva pe om. Arhanghelul Gavriil i se adresează astfel: „ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine.” (Luca 1:28), într-un salut pe care nici un om nu-l mai auzise până atunci, iar Arhanghelul îi descoperă că ea va lua în pânțe de la Duhul Sfânt și Îl va naște pe Unicul Fiu al lui Dumnezeu în formă umană. Cum ea încuviințează: „Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău!” (Luca 1, 38), imediat „Fiul lui Dumnezeu se face Fiul Fecioarei”, Cuvântul lui Dumnezeu, până atunci fără trup, se face trup, împrumutând trup din trupul ei, primește un trup și devine Născătoare de Dumnezeu (Maica Domnului). Cel despre care Apostolul neamurilor spune: “căci întru El locuiește, trupește, toată plinătatea Dumnezeirii” (Col. 2, 9), sălășluiește trupește în ea.

Această taină nu se face „sub obroc”, ci „se pune la lumină” pentru a lumina lumea. Când „Maria s-a dus în grabă în ținutul muntos, într-o cetate a seminției lui Iuda” (Luca 1, 39), atunci ruda ei, Elisabeta, „s-a umplut de Duh Sfânt; Și cu glas mare a strigat și a zis: Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău. Și de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu?”. (Luca 1:42-43). Elisabeta primește informația că Maria poartă în pânțe pe Dumnezeu Cuvântul întrupat, că este un vas și sălaș al Celui Necuprins și că Acela pe Care Îl poartă în pânțe

este Cel Care ține întregul univers. De acest adevăr află și pruncul Elisabetei, Sfântul Ioan Înaintemergătorul, care „a săltat în pântecele ei” (Luca 1, 41).

La acest eveniment, cele două mame se întâlnesc și se îmbrățișează, iar Sfântul Ioan se întâlnește cu Domnul, „steaua cu soarele”, fiind amândoi prunci în pântecele mamelor lor, iar Maica Domnului proorocește că „iată, de acum mă vor ferici toate neamurile” (Luca 1, 48). Toată cinstea și evlaviază pe care Biserica Ortodoxă le arată în predicile Sfinților Părinți de la sărbătorile Nașterii Domnului, Bunei Vestiri și Adormirii se bazează pe această prevestire a Maicii Domnului.

Înainteprăznuirea Adormirea Maicii Domnului, care se sărbătorește în mod unic cu această slujbă a prohodului în Biserica Ierusalimului, sub conducerea Preafericitului Părinte și Patriarh al Ierusalimului Teofil, nu este considerată o pomenire a morții; de aceea este caracterizat ca fiind „fără de moarte”, cântându-se: „La Adormirea ta cea fără de moarte cerurile se bucură și oștile îngerești se veselesc și norii au răpit pe Apostoli prin văzduh și într-o ceată i-au pus înaintea preacuratelui tău trup.” Sfântul Grigorie Palama spune: „sărbătorim sfânta adormire sau trecerea la o altă viață” (Omilia 37, PG 151, 461, 1). Sfântul Ioan Damaschinul, în „Prima Laudă la Adormirea Maicii Domnului” (Publicația Instituției Sfântul Ioan Rusul, Atena, 1979), spune că „izvorul vieții este trecerea la viață prin moarte” (p. 128) și caracterizează Adormirea ca fiind „cea mai bună plecare, prin care se acordă viața în Dumnezeu” (p.130), adăugând că „după plecarea Născătoarei de Dumnezeu, trupul ei a rămas nestricat” (p. 130) și că „prin mila Sa ce nu poate fi cuprinsă în cuvinte, Fiul o ia pe Preacurata Maica Sa în mâinile Sale și îi primește sufletul” (pp. 111-112).

Urmându-l pe Sfântul Chiril al Alexandriei în „Lauda Sfintei Născătoare de Dumnezeu” de la Sinodul al III-lea Ecumenic de la Efes împotriva lui Nestor, să spunem împreună cu el: „Bucură-te Marie Născătoare de Dumnezeu, Maică Fecioară,

purtătoare de lumină, Bucură-te Marie podoaba universului, porumbiță neprihănită, candelă nepieritoare, din tine s-a născut Soarele dreptății, bucură-te Marie, sălașul Celui necuprins, care l-a cuprins pe Dumnezeu Cuvântul Cel Unul-Născut. Bucură-te Marie pentru care proorocii cântă, păstorii dau slavă, îngerii dănuiesc, arhanghelii se bucură, magii se închină, Ioan saltă de bucurie încă din pântecele mamei sale, Bucură-te Marie Născătoare de Dumnezeu prin care a ieșit adevărata Lumină, Domnul nostru Iisus Cristos, Care a spus în Evanghelii „Eu sunt Lumina lumii” (PG 77, 1032-1033).

În lauda noastră către Preasfânta Stăpână și Născătoare de Dumnezeu, pe care Biserica triumfătoare o laudă, cea mai cinstită decât Heruvimii, mai slăvită, fără de asemănare decât Serafimii, care stă de-a dreapta Mântuitorului având îndrăzneală de mamă, să ne rugăm fierbinte să îndepărteze covidul 19 care infectează și decimează omenirea, să stingă focurile care ard și carbonizează creația lui Dumnezeu, casele și oamenii, să vină în ajutorul celor rămași fără mijloacele necesare traiului, să aducă pace și să ocrotească Orientul Mijlociu și Țara Sfântă, să-i vindece pe Părinții Aghiotafiți bolnavi și să-i întărească pe cei sănătoși în lucrarea lor de mărturie, de împăcare, de pace și de iubire pentru păstrarea Țării Sfinte, să mângâie orice suflet suferind și încercat și să protejeze poporul nostru de orice intrigă străină ostilă. Amin”.

După Laude și Doxologie, preoții au purtat Epitaful cu icoana Adormirii Maicii Domnului până în capătul scărilor, unde s-a făcut o rugăciune înainte de a duce Epitaful înapoi la locul său din spatele Mormântului Născătoarei de Dumnezeu.

Slujba a fost încheiată, iar soborul patriarhal a fost întâmpinat la egumenie de către părintele stareț, ÎPS Arhiepiscop Doroteu al Aveliei, care a oferit o agapă cu băuturi răcoritoare pentru canicula care continuă.

Din partea Secretariatului General

RECEPȚIE ONORIFICĂ PENTRU ABSOLVENȚII ȘCOLII DE PE SION OFERITĂ DE CONSULUL GENERAL AL GRECIEI

În după-amiaza zilei de joi, de sărbătoarea Înălțării, pe 28 mai/10 iunie 2021, Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras, continuându-și interesul constant pentru Școala Patriarhală Sfântul Sion, a oferit o recepție în onoarea absolvenților Școlii din Sion la Consulatul General al Greciei, care este și reședința sa.

La recepție au participat întregul grup de elevi, directorul școlii, Arhimandritul Matei, profesorii școlii, soția și fiul Consulului General, doamna consul Christina Zaharioudaki și membrii personalului consulatului. Invitați au fost, de asemenea, Preafericitul Părinte și Patriarh al Ierusalimului Teofil al III-lea, președintele Consiliului de administrație al școlii, ÎPS Arhiepiscop Isidor al Hierapouleii, ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei și Secretarul general al Geronda și Arhidiaconul Marcu.

Elevii au cântat Troparul Înălțării, iar Consulul General a ținut următorul discurs

“Preafericirea Voastră,

Înalt Preasfințiile Voastre,

Cuvioși Părinți,

Dragi colegi,

Dragii noștri copii,

Este o onoare și o plăcere deosebită pentru colegii mei și pentru mine personal, să vă urez astăzi bun venit la Consulatul General al Greciei la Ierusalim, cu ocazia încheierii acestui an școlar la Școala Patriarhală de pe Sion.

Cred că este o constatare comună că acest an școlar a inclus multe și variate provocări, atât în domeniul sănătății, cât și în cel al educației. În aceste condiții, Școala Patriarhală a Sfântului Sion, cu elevii, profesorii și personalul său, a reușit să își continue activitatea fără probleme, contribuind la activitatea Patriarhiei noastre. Conștiinciozitatea, responsabilitatea și devotamentul vrednicului Directorat al Școlii și al personalului școlii, precum și dragostea pentru învățătură, consecvența și disciplina elevilor săi, au contribuit decisiv la acest succes.

Permiteți-mi ca, în numele Autorității pe care o slujim, să exprim administrației, corpului didactic și personalului Școlii Patriarhale Sfântul Sion aprecierea și respectul nostru pentru lucrarea importantă și națională care se desfășoară în ciuda dificultăților.

Mulțumiri speciale ar trebui să vă fie adresate, Preafericirea Voastră, pentru dragostea părintească cu care înconjurați activitatea școlii. Devotamentul Dumneavoastră față de activitatea multidimensională desfășurată la Școala pentru păstrarea și promovarea educației grecești și ortodoxe în Țara Sfântă, precum și eforturile Dumneavoastră neobosite de a continua această activitate, sunt recunoscute de toți, atât aici în Țara Sfântă, cât și în Patria noastră. Mulțumirile trebuie adresate și președintelui Consiliului Școlii, ÎPS Arhiepiscop al Hierapouleii.

Aș dori, de asemenea, să vă asigur pe dumneavoastră, pe membrii Frăției Aghiotafite și pe personalul și elevii școlii că sprijinul și asistența noastră pentru Școala Patriarhală de

pe Sion, pentru Patriarhia Ortodoxă Greacă din Ierusalim și Frăția Aghiotafită, sunt și rămân complete și semnificative.

În acest moment, profit de această ocazie pentru a le mulțumi tuturor pentru ospitalitatea de neegalat pe care am primit-o de la sosirea noastră în Ierusalim.

Dragi copii,

Am avut plăcerea de a vă întâlni pe parcursul anului în diferite ocazii și în diferite locuri. V-am văzut slujind cu credință profundă, respect și ascultare lucrarea liturgică a Bisericii, slujind cu bunăvoință acolo unde a fost nevoie, studiind cu consecvență, cu unele întreruperi, este adevărat, pentru a vă atinge obiectivele de învățătură, apărând cu vigoare și hotărâre drepturile Sfintei Instituții și mai ales, în vremuri care impuneau izolarea și distanța socială, păstrând unitatea între voi și conviețuind, în legătura iubirii lui Hristos.

Ne-am bucurat de prietenia voastră, v-am apreciat bunătatea și, în câteva duminici, am împărtășit cu voi bucuria Învierii.

Vă urăm, din inimă, sănătate și toată binecuvântarea de la Dumnezeu.

Evangelos Vlioras

Consul General al Greciei “.

Preafericirea Sa i-a mulțumit Consulului General pentru interesul său față de Școală subliniind rugămintea Sa către elevi, de a rămâne în Israel, dacă doresc, unde pot studia limbi străine finanțate de Patriarhie.

Din partea Secretariatului-General

ZIUA ONOMASTICĂ A PATRIARHULUI IERUSALIMULUI TEOFIL AL III-LEA

Sâmbătă, pe 14/27 martie 2021, Ziua Numelui Preafericitului Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil al III-lea a fost sărbătorit prin transfer ca „Parresia,” după Status Quo, la Biserica Sfântului Mormânt.

În după-amiaza zilei anterioare, după lectura celui de-al nouălea Ceas la Biserica Sfinții Constantin și Elena, Soborul Patriarhal a mărșăluit în Procesiune către Biserica Sfântului Mormânt, unde Vecernia a fost oficiată în catolicon de Preafericirea Sa, cu Arhiepiscopi Aghiotafiți care se roagă în interiorul altarului, având drept împreună-slujitori Ieromonahii aghiotafiți.

În ziua sărbătorii, Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur a fost oficiată de Preafericirea Sa la catoliconul Bisericii Sfântului Mormânt. Împreună-slujitori ai Preafericirii Sale au fost ÎPS Mitropolit Chiriac al Nazaretului, Arhiepiscopii Damaschin din Yaffo, Teofan al Gerassei, Aristarh al Constantinei, Teodosie al Sevastiei, Dimitrie al Lyddei, Mitropolitul Ioachim al Helenoupolei și Arhiepiscopul Aristovul al Madabei, Ieromonahi aghiotafiți, Arhidiaconul Marcu și alți diaconi. Răspunsurile la strană au fost date de secretarul Sfântului Sinod, Ierodiaconul Simeon, de Reprezentantul Patriarhal în Acra-Ptolemais, Cuviosul Arhimandrit Filoteu și de dl Vasilios Gotsopoulos, la slujbă participând Consulul General al Greciei, dl Evangelos Vlioras, călugări, călugărițe și membri ai Comunității grecești a Patriarhiei

După Sfânta Liturghie, s-a făcut o Doxologie pentru pomenirea Sfinților Patruzeci de Mucenici și evenimentul sărbătoririi Zilei Numelui Preafericirii Sale.

Doxologia a fost urmată de întoarcerea la Sediul Central al Patriarhiei, unde Părintele Secretar General s-a adresat Preafericirii Sale, după cum urmează:

„Preafericite Părinte și Stăpâne,

Pomenirea Sfinților Patruzeci de Mucenici, care au mărturisit Numele lui Hristos și au fost chinuiți brutal, suferind mucenicia pe lacul înghețat al Savastiei din Pont în timpul domniei lui Liciniu în anul 320 d.Hr., proiectează data de 9 martie ca pe o stație strălucitoare de aprovizionare spiritual, de curaj și speranță pentru credincioși, pentru a continua postul și practicarea virtuților pe calea spre trăirea Sfintelor Paști.

Acești mucenici, care au luptat lupta cea bună și au primit cununa biruinței, sunt cinstiți în mod festiv de întreaga Biserică astăzi pentru că au considerat moartea ca fiind nimic, iar prin moarte, au schimbat viața pământească cu cea veșnică, fără sfârșit. Și-au pierdut sufletele, viața pentru Hristos și au găsit-o din nou în El (Matei 10:39). Ei sunt prăznuiți cu mai multă cinste de către Mama Bisericilor și Frăția Aghiotafită deoarece Preafericirea Voastră poartă numele unuia dintre ele. Cinstindu-i pe acești Sfinți astăzi și, ca Mucenic, Biserica Ierusalimului oferă profundul său respect Preafericirii Voastre, onoarea sa și ascultarea monahală și aghiotafită în Hristos. După Status Quo, am sărbătorit Sfânta Euharistie cu o Doxologie la Biserica Sfântului Mormânt, Trupul și Sângele lui Hristos au fost unite și prin această putere, s-a făcut mijlocirea pentru unitatea credinței și comuniunea în Hristos în sânul ei și printre Bisericile ortodoxe ale lui Dumnezeu. În primul rând ne-am rugat pentru sănătatea și stabilitatea Părintelui și Păstorului nostru. L-am rugat pe Dumnezeu să „vă dăruiască

sfintelor Sale biserici în pace, întreg, cinstit, sănătos, îndelungat în zile, drept învățând cuvântul adevărului”.

Prin sălășluirea în noi a Mângâietorului, Duhul Adevărului din Dumnezeiasca Euharistie, ne adresăm cu adevărat Preafericirii Voastre în această sală istorică a Patriarhiei, amintindu-ne de toate lucrurile de bun renume, de râvna și neobosită îngrijire pastorală pe care ați realizat-o pentru Patriarhia noastră.

Inițial, menționăm că Fericirea Voastră a depus toate eforturile pentru ca Sfintele Lăcașuri, care suferă consecințe fără precedent în lunga lor istorie din cauza lipsei pelerinilor datorită pandemiei de covid-19, să funcționeze în continuare ca lăcașuri de cult, cu păstrarea tuturor Slujbelor liturgice conform Status Quo, cu puțini sau mai mulți călugări, călugărițe sau creștini credincioși locali, după acordul cu autoritățile sanitare din fiecare zonă a jurisdicției Patriarhiei.

Comunicarea duhovnicească și administrative, inevitabil influențată de pandemie, a fost realizată prin internet pe binecunoscuta, de acum, platformă „zoom”, fie pentru reluarea dialogului pentru întărirea unității dintre Bisericile Ortodoxe, fie pentru participarea Patriarhiei la Consiliul Mondial al Bisericilor sau la Consiliul Bisericilor din Orientul Mijlociu sau la reuniunile șefilor bisericilor creștine din Ierusalim sub îngrijirea Patriarhiei sau pentru funcționarea instituției Sinodului, permițând astfel participarea membrilor Sfântului Sinod care locuiesc în Grecia și în Iordania.

În ceea ce privește problema financiară, da, au existat întârzieri în plata binecuvântării lunare a Părinților aghiotafiți, a salariilor clerului și a profesorilor, precum și a altor angajați ai Patriarhiei, în principal din cauza pandemiei, având ca rezultat dificultăți în tranzacțiile cu bani de către bănci, cu toate acestea, nu au existat în niciun

caz reduceri salariale și nici disponibilizări. Relevant pentru aceasta, ar trebui să menționăm cu recunoștință că ajutorul financiar acordat călugărilor și clerului de către Consulatul General Grec din Ierusalim, printr-o sursă nobilă de acum câteva luni, a venit ca roua Hermonului în seceta financiară existentă.

Pentru nevoile Sfintelor Biserici ale credincioșilor ortodocși vorbitori de limba arabă, Patriarhia noastră a răspuns prin ajutorul donatorilor, ca în cazul iconostasului și al icoanelor Sfintei Biserici a Sfinților Constantin și Elena din Kufr Smea și al Sfintei Biserici a Adormirii din Comunitatea Sahnin din zona Acra-Ptolemais din nordul Israelului.

Îngrijirea și persistența pe care ați arătat-o de la început pentru asigurarea bunurilor imobiliare ale Patriarhiei a continuat cu plata recentă a impozitului către Primărie, cunoscut sub numele de „arnona,” de 2.000.000 NIS, pentru securizarea hotelului Petra de lângă Poarta Jaffa, care a fost implicat pe nedrept în acordul opac, ilegal și catastrofal pentru finanțele Patriarhiei din 2003.

Toate acestea, Preafericirea Voastră, sunt reamintite nu pentru lăudă și odihnă: „Iar mie, să nu-mi fie a mă lăuda, decât numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea este răstignită pentru mine, și eu pentru lume!” (Gal 6:14), ci pentru a consolida mentalitatea nădejdi și cooperării dintre noi, ca membri ai cinstitei și venerabilei Frății Aghiotafite, și cooperarea noastră, a membrilor, cu Întâi-Stătătorul nostru spiritual, ca Egumen, pentru ca să fim aflați păstrând sfatul Sfântului Vasile cel Mare, „să ne iubim unii pe alții în firea noastră” și „să preferăm cele sociale și unite celor schismatice și deosebite” (Discursul 8, EPE 4, p.328). Acționând astfel, comportându-ne astfel, trăind astfel, devenim vrednici și continuatori ai strămoșilor noștri care și-au petrecut viața în lupte, lipsuri și sacrificii pentru a susține Ortodoxia și moștenirea națiunii romanilor bizantini din Țara Sfântă, care au contribuit și ei la

eliberarea națiunii noastre de sclavia amară a celor patru sute de ani, de la care sărbătorim 200 de ani.

Ridicând paharul pentru a toasta, Preafericite Părinte și Stăpâne, Vă doresc, în numele Frăției și al Sfântului Sinod, la mulți și fericiți ani, în pace, bucurie, stabilitate, în deplina putere conducătoare a Duhului Sfânt, pentru a călăuzi corabia Bisericii Ierusalimului și al Frăției luminate de faptele bune ale Evangheliei, spre porturile vieții drepte și ale mântuirii, spre lauda neamului nostru binecuvântat și gloria Dumnezeului nostru într-o singură Treime. Amin.”

După Înaltpreasfinția Sa, Excelența Sa Consulul General al Greciei la Ierusalim, dl Evangelos Vlioras, s-a adresat Preafericirii Sale astfel:

”Preafericirea Voastră,

Înalt Preasfințiile Voastre,

Cuvioși Părinți,

Doamnelor și domnilor,

Sărbătoarea de astăzi are o importanță deosebită pentru noi toți, pentru Frăția Aghiotafită și pentru creștinii cucernici, printre aceia care slujesc în Consulatul General al Greciei, întrucât cinstim ziua numelui Întâistătătorului Bisericii Ierusalimului, al Maicii Bisericii, Preafericitul Patriarh al Ierusalimului Teofil al III-lea.

Este o mare plăcere pentru mine să particip la această sărbătoare pentru prima dată de când am preluat funcția în Ierusalim.

Preafericirea Voastră, cu această ocazie, permiteți-mi, în numele statului grec, să exprim respectul, dragostea și recunoștința Greciei pentru marea Voastră lucrare pastorală, pentru munca importantă și națională de conservare și promovare a Sfintelor Lăcașuri din Țara Sfântă și pentru

apărarea și promovarea valorilor universale ale ortodoxiei din ea.

Printr-o serie de inițiative, ați promovat restaurarea și promovarea Sfintelor Altaruri ale creștinismului, având în același timp grijă de menținerea Status Quo-ului în Țara Sfântă și de îndrumarea și prosperitatea spirituală a unei turme care trece prin încercări importante.

Devoțiunea Voastră față de aceste îndatoriri sfinte, devotamentul pentru această lucrare multidimensională, eforturile Voastre neobosite, perspicacitatea și integritatea cu care vă îndepliniți înalta misiune, sunt recunoscute de toți, stabilind Patriarhia Ierusalimului ca un factor principal al păcii, al reconcilierii și moderației, într-o regiune cu probleme care încă se confruntă cu mari provocări și în care mulți își declară dorința pentru un viitor pașnic, dar puțini lucrează onest și eficient pentru a-l atinge.

Disponerea sinceră spre conlucrare, reconciliere și liniște pe care o afișați și o cultivați sistematic, nu numai în relațiile cu alte doctrine și alte religii, în mediul particular al Ierusalimului și al Țării Sfinte, ci și în contextul efortului mai larg de reconciliere și stabilire a păcii în această zonă mult încercată, conduce statura morală și prestigiul Patriarhiei noastre, făcându-l un factor de moderare și stabilitate, într-o eră de lichiditate, instabilitate și reorganizare care par să favorizeze fanatismul, intoleranța și controversa.

Este sigur că Sfânta Instituție își trage puterea din lunga istorie și tradiție, din unitatea, credința profundă și devotamentul Frăției Aghiotafite și din conducerea acesteia care, cu cunoaștere și percepție conștientă a circumstanțelor, cu vigoare și hotărâre, se îngrijește de prezent și viitorul său.

Permiteți-mi să vă adresez cele mai sincere dorințe, din

inimă, pentru sănătate, viață lungă și sprijin de la Domnul, astfel încât să puteți continua să vă îndepliniți înalta misiune.

Aș dori, de asemenea, să vă asigur, pe Preafericirea Voastră și pe membrii Frăției, că solidaritatea și sprijinul nostru față de Patriarhie, de Frăția Aghiotafită și de Preafericirea Voastră personal, sunt și rămân complete și esențiale, și să ne exprimăm recunoașterea și admirația pentru munca semnificativă efectuată aici, precum și pentru devotamentul membrilor Frăției pentru protecția, cu râvnă și lepădare de sine, a Sfintelor Altaruri, pe care le întâlnim în toate vizitele noastre aici – lucru deosebit de emoționant, mai ales atunci când este întâlnit în condițiile de după declanșarea bolii infecțioase actuale. Cu această ocazie, permiteți-mi să-mi exprim recunoștința pentru ospitalitatea de neegalat de care am avut parte în timpul vizitelor noastre aici.

Preafericirea voastră,

Marea contribuție a Patriarhiei și a Voastră, personal, la ortodoxie și elenism, în calitate de custode pe termen lung al unei valoroase tradiții religioase și istorice, este cunoscută pe scară largă. Prin urmare, pentru Grecia, apărarea instituției Patriarhiei Ierusalimului, a drepturilor și îndreptățirilor acesteia, este o prioritate foarte importantă, așa cum a subliniat recent Excelența Sa, Ministrul Afacerilor de Externe al țării noastre, dl Nikolaos Dendias.

Statul grec și credincioșii greci înconjoară cu dragoste și devotament lucrarea Voastră și lucrarea Sfinților Părinți și ne rugăm ca să aveți sănătate, putere și longevitate pentru binele Patriarhiei, al Frăției, al Turmei Voastre Greco-Ortodoxe, și mărturia ortodoxă neîntreruptă în Țara Sfântă și pentru pacea din zonă.

La mulți, fericiți și binecuvântați ani!"

Preafericirea Sa a mulțumit celor care i-au adresat cuvântări,

răspunzând prin acest cuvânt:

„Noi nu avem a admira doar unul sau doi bărbați... ci patruzeci, ca pe un singur suflet în trupuri diferite, de o singură suflare și cugetare a credinței, care au arătat deopotrivă aceeași tărie în chinuri statornicie pentru adevăr”, spune Marele Vasile în cuvântul de laudă pentru Sfinții Patruzeci de Mucenici.

Excelența voastră domnule Consul General al Greciei d.
Evangelos Vlioras,

Cinstiți Părinți și Frați,

Credincioși Creștini și pelerini,

„Dumnezeu cel proslăvit în sfatul sfinților, mare și înfricoșător este peste cei dimprejurul Lui” (Palmul 88, 8), strigă cu bucurie Sfânta Biserică a lui Hristos prin Sfântul Psalmist, la sfânta pomenire a cetei dumnezeiești a Sfinților Patruzeci de Mucenici care în cetatea Sevastia au mărturisit.

Acești Sfinți patruzeci de bărbați au fost ca un singur suflet în trupuri diferite, „căci în apa iezerului au intrat cu îndrăzneală și, fiind strânși de ger, cântare au cântat Domnului: Au doară în râuri Te vei mânia spre noi, Doamne? Au doară în râuri Te vei mânia spre noi, Iubitorule de oameni? Ușurează greutatea și amărăciunea văzduhului, căci cu sângele nostru s-au roșit picioarele noastre și ne du pe noi, Dumnezeule, în veșnicele Tale lăcașuri ca să ne încălzească pe noi sânul Patriarhului Avraam”, cântă imnograful lor.

Sfinții Patruzeci de Mucenici într-un glas spuneau Domnului: „cu sângele nostru s-au roșit picioarele noastre”, ascultând mărturia nemincinoasă a Sfântului Ioan Teologul: „Iar dacă umblăm întru lumină, precum El este în lumină, atunci avem împărtășire unul cu altul și sângele lui Iisus, Fiul Lui, ne curățește pe noi de orice păcat” (1 Ioan 1, 7). În această credință în Hristos au văzut Sfinții Mucenici lumina cea

adevărată, pacea lui Dumnezeu care covârșește orice minte (Filipeni 4, 7) și bucuria negrăită (1 Petru 1, 8), de aceea căutau cu râvnă curățirea păcatelor lor prin sângele muceniei celei pentru Hristos.

Pomenirea de astăzi a Sfinților Patruzeci de Mucenici și a Sfântului Teofil care a mărturisit împreună cu ei, al cărui cinstit nume îl poartă Smerenia noastră, constituie un fapt binecuvântat de Domnul. Și aceasta pentru că Mucenicii, care au făcut din pământ cer, s-au arătat luminători ai lumii, adică propovăduitori ai Patimii, ai Răstignirii și ai Învierii Mântuitorului nostru Iisus Hristos, spunând, împreună cu dumnezeiescul Pavel: „întru nimic nu vom fi rușinați, ci, întru toată îndrăzneala, precum totdeauna, așa și acum, Hristos va fi preaslăvit în trupul nostru, fie prin viață, fie prin moarte” (Filipeni 1, 20).

Această trăsătură distinctivă o însemnează Marele Vasile spunând că Sfinții Patruzeci de Mucenici „de o singură suflare și cugetare a credinței fiind, au arătat deopotrivă aceeași tărie în chinuri statornicie pentru adevăr”.

Sfânta noastră Biserică a Ierusalimului, care s-a făcut martor al morții pe Cruce, al îngropării de trei zile și al Învierii lui Hristos, cinstind pomenirea Sfinților Patruzeci de Mucenici purtători de chinuri și, în special, a Sfântului Teofil cel împreună cu ei, a săvârșit în Sfânta Biserică a Învierii „binecuvântarea de taină”, adică marea Taină a dumnezeieștii Euharistii, condusă de Smerenia noastră, înconjurat de cinstiții membrii ai Obștii noastre Aghiotafite, Arhierei, Preoți și Ierodiaconi, rugându-se împreună cu noi credincioși creștini, slăvind astfel pe Cel Care îi slăvește pe Sfinții Lui.

În plus, am înălțat doxologie de mulțumire lui Dumnezeu cel în Treime cu ocazia aniversării onomasticii noastre care purtăm numele Mucenicului Teofil purtătorul de chinuri.

În timpul liturgic al Bisericii, pomenirea Sfinților Patruzeci de Mucenici și, mai ales a Sfântului Teofil, nu se referă numai la Smerenia noastră, ci în primul rând, la rânduiala apostolică și patriarhală prin care se arată că Hristos „este mai înainte decât toate și toate prin El sunt așezate. El este capul trupului, al Bisericii” (Coloseni 1, 17-18), „pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său” (Fapte 20, 28). Acestui sânge al lui Hristos s-au făcut părtași și Sfinții Patruzeci de Mucenici.

Sfinții Patruzeci de Mucenici cinstiți acum, în timpul încercării prin care trece întreaga omenire, a bolii molipsitoare corona, „ne vorbesc spre zidire, îndemn și mângâiere” (1 Corinteni 14, 3). Și aceasta pentru că, potrivit Marelui Vasile, „ei sunt buni păzitori ai întregului neam omenesc, împărtășind grijile noastre, lucrători prin rugăciune, mijlocitori puternici, luminători ai lumii, flori ale Bisericilor”. Potrivite lor sunt cuvintele: Trecut-am prin foc și apă și ne-ai scos la odihnă” (Psalmul 65, 12).

Sfinții Mucenici ne grăiesc iar despre „unirea într-o suflare și într-un cuget a credinței”, adică despre unirea Bisericilor Ortodoxe din orice loc. Sfântul Vasile spune: „Sfinții nu aveau aceeași patrie, ci fiecare venea din alt loc. După neamul omenesc erau diferiți, dar neamul duhovnicesc era unul pentru toți. Căci aveau același Tată, pe Dumnezeu, și erau toți frați, nu ca unii născuți din aceeași mamă și același tată, ci prin înfierea Duhului uniți între ei prin iubire”. Cu alte cuvinte, potrivită lor este afirmația: „silindu-ne să păzim unitatea Duhului, întru legătura păcii” (Efeseni 4, 3).

La acest îndemn al mărturisirii unității, păcii și dragostei Evangheliei lui Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos suntem chemați și noi, iubiții mei frați, mai ales în această binecuvântată perioadă a Postului Mare, avându-i ajutători și împreună-nevoitori pe Sfinții Patruzeci de Mucenici, pe cel împreună cu ei Sfântul Teofil, căruia îi purtăm numele, și pe Preabinecuvântata Născătoare de Dumnezeu Pururea Fecioara

Maria. Pe aceștia îi rugăm ca, în pace, smerenie și pocăință, să ne învrednicim a ajunge la purtătoarea de lumină Înviere a Dumnezeuului și Mântuitorului sufletelor noastre.

În plus, cerem pentru toți cei care se roagă împreună cu noi și care cinstesc acest praznic al Sfinților putere de sus, harul Sfântului Duh, harul Sfântului Mormânt cel Purtător de Viață, răbdare și toată binecuvântarea de la Dumnezeu. De asemenea, aducem calde mulțumiri celor care ne-au adresat cuvântări: Preasfințitul Aristarh, Arhiepiscop al Constantinei și Secretar General, care a vorbit în numele membrilor Sfântului Sinod și ai Obștii noastre Aghiotafite, Excelența sa, Consulul General al Greciei, domnul Evangelos Vlioras, Preacuviosul Arhimandrit Alexandru, reprezentant al Sfintei Biserici surori a Rusiei, care ne-a transmis urările Preafericitului Patriarh al Moscovei Chiril, prin intermediul Părintelui Atanasie care a vorbit în limba greacă, Preasfințitul Mitropolit al Nazaretului Chiriak, care a vorbit în numele credincioșilor noștri din Nazaret, Preasfințitul Arhiepiscop al Ioppei Damaschin, care a vorbit în numele credincioșilor noștri din Ioppe, Preasfințitul Arhiepiscop al Madavei Aristobul, care a vorbit în numele Comunității de curând constituite din Beersheba, Preacucernicul Părinte Farah Badur, care a vorbit în numele Bisericii Sfântului Iacov Fratele Domnului, Arhimandritul Nifon care a vorbit în numele Comunității din Remli, Arhimandritul Filotei care a vorbit în numele Comunității din Akkri, Protopresviterul Issa Musleh reprezentant al comunității arabe și toți cei care au participat la această sărbătoare.

În sănătatea voastră a tuturor!"

Din partea Secretariatului General